

for Medlem af en af disse Bestyrelser ved, hvorledes Forholdet er ordnet, og jeg vil derfor gjøre et Par Bemærkninger desangaaende. Det er de vedkommende Koncessionshavere, som have havt det Onske, at Regjeringskontrollen tillige kunde overtage deres Kontrol, idet de have fundet, at Interesserne faldt sammen. Den Interesse, der er Tale om, er at foranstalte den bedst mulige Kontrol lige overfor Entreprenuerne; og naar man ser paa den Instruering, der er udfærdiget af Regjeringen for dens Kontrolør, og de Fordringer, der stilles af Koncessionshaverne til deres Kontrolør, saa vil man finde, at Fordringerne fuldstændig falde sammen, og Koncessionshaverne have altsaa den Fordel, at den Mand, der er øvet i at kontrollere, tillige kommer til at kontrollere for dem. Nu skal jeg indrømme, at der ganske vist kunde være Forhold, under hvilke dette Forhold ikke vilde være tilstedeligt; dette vilde være, naar Koncessionshaverne selv gaae sig til at bygge. Naar Koncessionshaverne ikke bortliciterede Arbejdet som Entrepris, men selv paatog sig Bygningen, saa kunde man finde, at der kunde være en Modstrid med de Interessers, som maatte gjøres gjældende paa Regjeringens Vegne; men naar vedkommende Koncessionshavere overdrage Arbejdet i Entrepris, saa er det ganske vist i Koncessionshaverens og Statens fælles Interesse at faae paafet til det Yderste, at Arbejdet paa ethvert Punkt bliver udført paa bedst mulige Maade, og jeg ser saaledes ikke, at der er nogen Modstrid eller i Virkeligheden nogen dobbelt Stilling; der er kun det, at Statens Kontrolør, der maaske kunde fritages for en Del af den mest detaillerede Kontrol, nu tillige maa paase denne paa Koncessionshaverens Vegne; men jeg skjønner ikke rettere end, at dette medfører, at Staten faar større Sikkerhed for, at Kontrollen bliver udført til de yderste Enkeltheder af den Mand, som den netop paa Grund af hans Stilling har særlig Tillid til, medens Koncessionshaverne opnaa den Fordel, at de som Kontrolør faae den Mand, som Staten har benyttet i mange Aar som Kontrolør ved lignende Arbejder, og derved faae Betyggelse for, at Kontrollen udføres i det Enkelte med stor Dygtighed. Den tredie af de Stillinger, der er Tale om, er, at Vedkommende tillige skal udføre Tegninger og Overflag for Entreprenuerne, og at han selv skal kontrollere disse som Koncessionshaverens og tillige i sin Virksomhed som Statens Besuldmægtigede. Man mener altsaa, at han ved at udføre Arbejdet for Entreprenuerne kommer til at staa i et vist Afhængighedsforhold til dem. I den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke er ved Jernbaneselskabet som ved andre Ting, at der paa alle mulige Punkter fra Koncessionshaverens og Statens Side leveres Tegninger og Overflag til yderste Details; men Entreprenuerne ere forpligtede til selv at tilveiebringe Tegninger og saa faae dem approberede. Det er disse Tegninger, som der er Tale om at tilveie-

bringe fra Kontrollens Side; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er paa udtryffeligt Anmodning af Entreprenuerne, at saadanne Tegninger blive affattede fra Kontrollens Side — i det Mindste er det saaledes, hvor jeg kjenner det. Det er naturligvis i Entreprenuerens Interesse at vide saa nogenlunde, hvad der forebæres, og at faae Tegningerne fra et Sted, hvor man er vant til at udføre disse. Der bliver selvfølgelig alligevel taget det fornødne Forbehold, at Entreprenuerne blive ansvarlige paa ethvert Punkt for Konstruktioner og deslige. Jeg skal tillige fremhæve, at den vedkommende Entreprenur ikke træder i direkte Forhold til Kontrollen, han træder kun gennem Bestyrelsen i Forhold til denne. En saadan Anmodning om en Tegning kan kun rettes til Kontrollen med Koncessionshaverens Samtykke, og Betalingen kan ikke i noget Tilfælde erlægges direkte fra Entreprenuren til Kontrollen. Der eksisterer ikke noget direkte Mellemværende mellem Entreprenuren og Kontrollen; det Mellemværende, der er, kan kun afvikles gennem Bestyrelsen derved, at Tegningen indgives til Bestyrelsen og betales af denne, saaledes at Pengesforholdet kommer til at være mellem Bestyrelsen og Entreprenuren og ikke mellem Kontrollen og Entreprenuren. Jeg kan til Nædb forstaa, at der kan være enkelte af disse Forhold, som man kan ønske forandrede, navnlig naar man ikke nøiere kjenner de faktiske Forhold; men jeg tror dog ikke, at de Forudsætninger ere rigtige, som have ført til, at Flextallet har gjort de Bemærkninger, som staa under Nr. 45 i Betænkningen.

Winther: Det er først ved at sammenligne Anmærkningerne med det Forslag, som omtales i Betænkningen under Nr. 47, at man kommer til at se, at der i Mindretallets Forslag angaaende en Afkortning af 500 Kr. i den Sum, som skulde anvendes til Udarbejdelse af Planer for Jernbaneanlæg, ligger en Misbilligelse af den Jernbanepolitik, som Regjeringen nu har udtalt at ville følge for Fremtiden ved Anlæg af Baner, som Staten har nogen Interesse af. Angrebet er som sagt noget skult, idet man ikke strax, naar man ser i Betænkningen under Nr. 47, bemærker, at noget Saadant ligger deri, skjøndt der nok er givet Antydning derom; men naar man har set Regjeringens Bemærkninger, saa vil man finde, at Regjeringen lægger særlig Vægt paa, at der haves en Sum af 10,000 Kr., som her er forlangt, og den støtter netop dette Forlangende til den nye Jernbanepolitik, som den vil føre. Ofteaat jeg nu har hørt af et æret Medlem af Finansudvalget, at det var det, der laa i Mindretallets Forslag, har jeg villet gjøre opmærksom derpaa; thi jeg havde ikke troet, at der i Forslaget om at negte de 500 Kr. laa et saadant Princip, som man nu ser er Tilfældet. Med Henfyn til, at denne Misbilligelse af Regjeringens Jernbanepoli-